

ЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТІВ ЮРИДИЧНОЇ ТЕМАТИКИ

Попова І., студ. ПР- 41

Мовлення як вид людської діяльності завжди зорієнтоване на виконання якогось комунікативного завдання. Висловлюючи свої думки і почуття, людина має конкретну мету — щось повідомити, про щось дізнатися, спонукати когось до виконання певних дій, у чомусь переконати тощо. Це стосується не лише усного спілкування мовців, а й писемного, яке віддаляє контакт з адресатом, оскільки може відбуватися не одразу.

Основною, вищою одиницею писемного мовлення є текст. Він є засобом соціальної комунікації в усіх сферах суспільного життя. Сам термін текст має латинське походження і перекладається як «тканина, сплетіння, з'єднання».

Текст — мовний витвір, що відзначається завершеністю, смысловою та змістовою цілісністю, зв'язністю, який має структурну організацію (складається із заголовка і речень, абзаців) складових частин, об'єднаних різними типами лексичного, граматичного, логічного, стилістичного зв'язку, і має певну цілеспрямованість.

Текст як лінгвістичне явище характеризується такими ознаками: зв'язністю, цілісністю, інтенційністю (авторською метою), інформативністю, ситуативністю (зв'язністю з контекстом), членованістю (наявністю смыслових частин), інтегративністю (єдністю цих частин), модальністю (особистішим ставленням), розгорнутістю, послідовністю, динамізмом зображеного тощо. Серед названих ознак найважливішими є зв'язність і цілісність. Текст виконує певні комунікативні завдання.

Юридичними називаються тексти, у яких втілені правові ідеї. До них, звичайно, належать тексти, які використовуються у навчальному процесі у правових навчальних закладах, а також юридичні документи та ділові папери. Незадовісім це документація державного рівня, до якої належать: міжнародні документи (пакти, договори, угоди); внутрішньодержавні документи (конституція, закони, укази, постанови); процесуальні документи (постанови, ухвали, списи, протоколи, заяви, доручення, зобов'язання, повідомлення та ін.).

службові документи (наказ, розпорядження, договір, доповідна записка, звіт, зведення, план та ін.).

Якщо йдеться про тексти юридичної тематики, які використовуються у навчальному процесі у правничих навчальних закладах, то вони належать до науково - навчального підстилю наукового стилю. Науково -навчальний підстиль - ще мова навчання у всіх типах закладів освіти та мережі просвітницьких установ , товариств. Він реалізується в підручниках, лекціях, бесідах для доступного, логічного та образного викладу наукової інформації.

Якщо мова йде про тексти юридичної тематики , такі як закони , укази , статути , конституції, кодекси , постанови державних органів влади тощо, тут ми маємо справу із офіційно-діловим стилем і законодавчим під стилем

Як зазначено у Словнику-довіднику лінгвістичних термінів, стиль - це особливість мови, що проявляється у доборі, сполученні та організації мовних засобів відповідно до мети і змісту спілкування. Мова права належить до функціонального стилю ділового спілкування, для якого характерні наступні особливості:

- a) використання кліше, термінів, сталих виразів, характерних саме цьому стилю;
- б) використання абревіатур, символів, скорочень, умовних позначень;
- в) наявність особливих синтаксичних конструкцій.

Особливості англійської правової мови вивчаються багатьма дослідниками, які вказують такі її характеристики: використання графічних прийомів для логічного виділення найбільш важливих компонентів тексту , наприклад, нумерація речень, підкреслення чи виділення за допомогою контрастного шрифту ключових слів; велика кількість складнопідрядних речень з двома і більше підрядними, практична відсутність розділових знаків(крім крапок) що пояснюється можливістю невірного тлумачення речення, якщо при переписуванні якийсь знак буде опущено чи, навпаки, додано; переважання іменних словосполучень відсутність емоціонально-підсилюючих зобов'язання, повідомлення та ін.); службові документи (наказ, розпорядження, договір, доповідна записка, звіт, зведення, план та ін.).

Наук. кер. - Баранова С.В., к.фіол.н., доц.